

Op weg met het Jodendom

Israël, code rood

Ik was samen met mijn man uitgenodigd voor een bruiloft en toen die doorging besloten we te vertrekken met El Al, we hadden de tickets al augustus vorig jaar gekocht. En hebben code rood genegeerd. In Kfar Saba, waar we bij vrienden logeerden, kregen we te horen dat de oorlog met Iran zou beginnen, in het appartement was een safe room waar water werd neergezet en iets te eten en kussens en dekens. We moesten bij een alarm daar onmiddellijk

heengaan. We zijn naar bed gegaan, maar slapen was niet echt gemakkelijk. Er waren voortdurend vliegtuigen en helikopters boven ons hoofd. De volgende dag was het voorbij en merkwaardig genoeg ging het leven weer gewoon door, alleen de scholen bleven gesloten. Voor de bruiloft moesten we naar Nahariya, Boven Haifa was er geen GPS meer en moesten we weer ouderwets kaartlezen. De bruiloft was een groot feest met 300 gasten, en dat was weinig begrepen we, normaal zouden er minstens 400 gasten geweest zijn.

Na de bruiloft gingen we naar kibboets Ein Harod, naar een vakantiehuisje met een slaapkamer, een kitchenette en een badkamertje. Wij waren de enige buitenlanders, in de rest van de huisjes waren mensen uit het noorden ondergebracht, die waren uitgeweken voor de bombardementen van Hezbollah. Pesach hebben we gevierd met onze vrienden, ook uitgeweken uit het noorden, in kibboets Jizreel. We waren met 300 mensen. Het was echt overweldigend.

In Tel Aviv bezochten we het plein van de gijzelaars, waar elke dag bijeenkomsten zijn, waar een lege shabbat tafel staat en waar we de shabbath verwelkomden. Iedereen is dodelijk ongerust en vreest dat een aantal niet meer in leven is.

Het was een bewogen vakantie omdat haast alle gesprekken gingen over hoe uit de huidige crisis te komen. De meeste mensen kenden wel iemand die overleden is op 7 oktober en allemaal weten ze dat er elke dag soldaten sterven en dat ook aan de kant van Gaza het leven vreselijk is. Echt hongersnood is er volgens Israël niet omdat elke dag vanuit Israël hulpgoederen de strook ingebracht worden. Onze gastvrouw deed mee aan de actie voor het vrijlaten van de gijzelaars. Iedereen maakt zich zorgen over de toekomst. Over hoe samen te leven met de Arabieren, en over Hamas die hen wil vernietigen. En over de rest van de wereld waar het antisemitisme toeneemt.

Hoe denkt u zelf over de toekomst, hier en in het Midden Oosten?